

[Jytte Hilden]

der interesserer unge mennesker i dag, så er det de to felter, hvor deres antenner er mest ude.

Mit spørgsmål til ministeren skal så være, om det også vil være muligt, at socialministeren inspirerer sin kollega kulturministeren, for p.t. er Kulturministeriet omdannet til et postkontor og en forlænget tv-kanal. Betyder det, som ministeren siger, at vi kan forvente regeringsinitiativer med hensyn til det aspekt, at kultur kan være socialt forebyggende, altså ikke alene en handlingsplan, som ministeren lover i sin redegørelse, fra både undervisningsministeren og arbejdsministeren om unges forhold, men at også Kulturministeriet kommer ud af de dér post- og tv-funktioner.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

De private organisationer har den fordel i deres arbejde frem for en række offentlige organisationer, at de er fri for en række bestemmelser og cirkulærer og forskrifter og sådan nogle ting. Jeg har hørt om, at kommunerne i en vis grad er blevet bremsede i at oprette en form for selvejende institutioner under kommunen, sådan at en kommunal institution fik større frihed til at gå ud og lave et stykke arbejde; så det er ikke helt rigtigt, at en kommune bare kan køre ud. Endelig er der også nogle økonomiske begrænsninger, som gør, at kommunerne ikke gør det eller vil gøre det.

Men så er der en anden problematik, og det er de private organisationers ansvar for det arbejde, de laver. Vi har jo set, at private organisationer på grund af interne problemer og andre ting er ved at gå op i limningen og har svært ved at opfylde deres formål over for de mennesker, der henvender sig. Når det offentlige sender mennesker derhen for at få råd og vejledning eller andre aktiviteter, som egentlig er det offentliges ansvar, men som man håber på bliver løst dér, har vi altså ikke noget tilsyn med de private organisationer, om de egentlig opfylder den målsætning, som de reklamerer med at de vil gøre. Man kunne også tænke sig en forbrugerombudsmand på det område eller andre ting. Men det er et problem, som man ikke skal lukke øjnene for i samarbejdet med det private område.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Selv om vi vender tilbage til punktet senere på dagen, vil jeg dog gerne anholde ministerens bemærkning om, at Det Radikale Venstre omkring finansloven skulle have udtrykt forståelse for en generel forhøjelse af pensionerne. Det har vi aldrig nogen sinde gjort. Tværtimod har gentagne radikale ordførere på forskellige områder fremhævet, at hvis vi havde 2 mia. kr. til at kaste ud i al almindelighed, så vidste vi godt, hvor vi skulle bruge dem til nogle specifikke opgaver, som vi gerne ville have løst. Vi har aldrig nogen sinde gjort os til talsmand for en generel forhøjelse af pensionerne. Aldrig!

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg beklager meget, at jeg har gjort fru Aase Olesen så frygtelig vred. Sådan var det bestemt ikke ment. Jeg mener, jeg udtrykte mig sådan, at den aftale – eller hvad vi nu snart tør kalde den – som regeringen indgik med Socialdemokratiet, havde en vis forståelse hos Det Radikale Venstre. Men hvis jeg har fornærmet nogen ved at sige det, så beklager jeg det, det var ikke meningen.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg bedømmer, at vi er tæt på afslutningen af debatten. Der er jo en række andre sociale sager på dagsordenen senere.

(Kort bemærkning).

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Jeg forstod godt formandens henstilling, og jeg skal gøre det kort.

Jeg mener ikke, det er nødvendigt at lovgive for at få det kulturelle og det sociale til at arbejde sammen. Det går helt fint. Må jeg komme med et eksempel fra Holbæk, hvor ungdomscenteret sendte unge mennesker ud at samle andre unge mennesker op på værtshusene, og hvor de nu ellers hænger rundt omkring. Og det blev så til et teaterprojekt, hvor man også oprettede noget, der hedder Café Kaos, som går vældig fint. Og senere hen så får de arbejdstilbud, og så går det af sig selv. Det offentlige kan sagtens. Men går det hånd i hånd med private, så er det ingen skade til.